

Vörös István

Téveszmékkal élni

Ki azt hiszi, hogy egyszerű
meghallani Isten szavát,
megérteni, hogy mit akar,
az téved, téved, téved ám.

A királyoknak üstökös
jelzi, hogy most már menni kell,
elhagyni birtokot, vagyont,
ami mások fölé emel.

De másnak nem jut semmi jel,
a jel csak ő lehet maga.
Az útra lépni lázadás.
Nem térhet vissza már soha.

A baj csak az, hogy nem vezet
egy Kisjézushoz minden út,
és túl sokszor veszítjük el
a jóért vívott háborút.

Vagy tévedünk, mert háború
az jóra soha nem vezet,
hiába védi eszme is,
és rajzolja át képzelet.

Hiába tudjuk: jők vagyunk.
Biztosra venni nem lehet
ilyesmit, mert az károsít,
és ellenségünk felnevet.

A Kisjézusra várni kell,
nem hozza el a nagy harag,
nem hozza el a gyűlölet,
a jobb világ ma elmarad,

a szebb világ meg eltűnik,
az igaz út itt véget ér.
Hiába hát a győzelem,
meghalni egy kis semmiért,

és téveszméssel élni le
(vagy föl) az egész életet,
hogy harcos vagy és üldözött.
A sorsod nem rád méretett,

mert nem hagytad, hogy méretet
vegyenek rólad angyalok,
hisz azt hitted, hogy ördögök,
hiába teltek a napok,

hiába múltak hónapok.
Hamis világba lépsz, pedig
azt hitted, tőled lesz igaz,
s a többiek csak képzelik,

hogy lehet élni mégis úgy,
ahogy szerinted nem lehet.
A lehetetlen létrehoz
sok irreális életet.

Két embert...

Két embert ismertem, kit megöltek,
kettőt, aki Nobel-díjat kapott,
két öngyilkossal is volt már dolgom,
az élettől ugyan mit akarok?

Mert a haláltól csak azt, hogy várjon.
Ne rám, ne rád, ne ránk.
Álljon magányosan, mint egy várrom,
egy elhagyatott sziklafok.
Ne ott legyen hazánk.

Elrontott játék

A közönyösöket kiköpi az Úr,
de akkor folyton köpködni kell.
Nem csinál semmit, és nem is tanul,
a lelke fölött üres ám a fej,

jellemezhetjük így az átlagot.
A közönyösöket kiköpi az Úr?

Kezdj új világot, nyiss egy új lapot!
Nem csinál semmit, és nem is tanul –

jellemezhetjük így az átlagot,
Isten napját, ha mi sem változik.
Kezdj új világot, nyiss egy új lapot?
A sok változás már régen taszít!

Isten napját, ha mi sem változik,
nem találhatod jobbnak semmivel.
A sok változás már régen taszít,
a valamihez egy kis semmi kell.

Enteriőr Szabolcs Péter műterméből

